Ερώτηση:

Καλησπέρα, είμαι φοιτήτρια και πήρα από την Φιλοζωική της πόλης που σπουδάζω ένα γκριφόν ημίαιμο. Όταν το πήρα ήταν ήδη 4 μηνών και έμαθε πολύ γρήγορα να κάνει την ανάγκη του έξω στο μπαλκόνι. Ποτέ δεν την έκανε στη βόλτα. Ακόμα και αν ήθελε κρατιόταν μέχρι να γυρίσουμε σπίτι και έτρεχε στο μπαλκόνι. Έχει περίπου δέκα μέρες που γύρισα στο πατρικό μου και περνάει τις περισσότερες ώρες στο μπαλκόνι...Από τη μέρα που ήρθαμε, μόνος του άρχισε να ουρεί και να αφοδεύει μόνο στη βόλτα και όχι στο μπαλκόνι. Βγαίνει έξω 3-4 φορές τη μέρα. Δε λέω, χάρηκα πάρα πολύ αλλά κάθε βράδυ σχεδόν και ενώ έχει φάει στις 9, έχει βγει έξω και έχει κάνει την ανάγκη του ανεβαίνει στην μπαλκονόπορτα και γρατζουνάει το τζάμι και κλαίει επειδή θέλει να την ξανακάνει. Είναι πολύ κουραστικό να σηκώνομαι μία στις 2 και μία στις 5 η ώρα το πρωί και να τον βγάζω έξω κάθε μέρα. Αν δε βγει δεν ηρεμεί. Και τέλος όποτε δεν κατουράει στη βόλτα, με το που μπαίνουμε στο σπίτι κατουράει και εγώ την οργή της μάνας...Τι μπορεί να φταίει γι' αυτό το τελευταίο και πως μπορώ εγώ να ρυθμίσω τις ώρες που θα κάνει την ανάγκη του χωρίς να ρυθμίζει αυτός τη ζωή μου;;

Απάντηση από τον Εκπαιδευτή σκύλων:

Ηλικιακά, η τελευταία βόλτα καλό θα είναι να γίνεται κατά τις 24.00 συνδυασμένη με αρκετή εκτόνωση με σκοπό να καλύψετε αυτή του την ανάγκη. Όμως ένας σκύλος που ζει στο μπαλκόνι , είναι λογικό να "καταφεύγει" σε τρικ με σκοπό να σας φέρει κοντά του. Η οργή της μάνας είναι λογική αλλά και οι ανάγκες του σκύλου σας δίκαιες! Το μπαλκονόσκυλο πολλά προβλήματα μπορεί να δημιουργήσει και είσαστε ακόμα στην αρχή. Πείστε τους δικούς σας ότι ο σκύλος σας είναι κομμάτι δικό σας και είναι χρήσιμο να τον αποδεχτούν και μέσα στο σπίτι. Εκτόνωση, πειθαρχία, αγάπη, υπακοή και συντροφικότητα είναι ο χρυσός κανόνας.